

1. Het ABVV geeft niet op. De strijd gaat door!

Dankzij onze syndicale acties gingen de werkgeversvertegenwoordigers midden december eindelijk opnieuw aan tafel zitten om met de vakbonden te onderhandelen.

Na afloop van die onderhandelingen wees het ABVV om twee belangrijke redenen het ontwerpakkoord af:

De werkgevers weigerden de door de regering opgelegde indexsprong in vraag te stellen, hoewel ze daartoe de macht hadden.

De loonmarge die zij wilden toestaan bedroeg amper 0,6% van de loonmassa, en dan nog pas vanaf 2016. Ze moest verdeeld worden tussen een bruto stijging van 0,375% en een netto verhoging van 0,3% via diverse loonmechanismen waarop belastingen noch sociale bijdragen verschuldigd zijn (maaltijdcheques, resultaatsgebonden voordelen ...).

De rekening is snel gemaakt!

Alle uitkeringstrekkers en alle werknemers, zowel uit de privé- als uit de openbare sector, zullen door de indexsprong 2% loon verliezen.

Sommige werknemers zullen misschien die bruto verhoging van 0,375% binnenhalen. En als ze maaltijdcheques of resultaatsgebonden voordelen hebben, zullen ze misschien eveneens die netto verhoging van 0,3% krijgen. **Maar verder dan dat zullen ze niet kunnen gaan en dat zal al zeker geen indexering van 2% vervangen.**

De regering besliste het ontwerpakkoord toe te passen en hoopte daarmee dat de sociale vrede teruggekeerd was. Ze vergist zich!

De prioriteiten van het gemeenschappelijk vakbondsfront zijn nog steeds dezelfde als in oktober 2014, en tot op vandaag werd er nog niet aan tegemoetgekomen. Noch door de werkgevers, noch door de regering!

De vrijwaring en de verbetering van de koopkracht veronderstellen vrije onderhandelingen en de afschaffing van de indexsprong.

Het behoud van een sterke federale sociale zekerheid vereist dat men niet langer onze sociale bescherming zoals werkloosheidsuitkeringen, pensioenen of gezondheidszorg ondermijnt.

Een relance- en investeringsbeleid dat banen schept, veronderstelt dat men daarvoor echt de politieke wil heeft in plaats van de bevolking te verarmen, de openbare diensten aan te vallen en te raken aan het statuut van de ambtenaren.

Een rechtvaardige fiscaliteit via een grotere bijdrage van inkomens uit kapitaal, mag in geen geval leiden tot meer belastingen op consumptie.

2. Wat dankzij onze vakbondsacties is veranderd

Brugpensioenen (SWT)

In de komende twee jaar blijft het brugpensioen mogelijk vanaf 58 jaar voor zware beroepen, nachtarbeid, in de bouw, na een loopbaan van 40 jaar of met een medisch attest. Voor werknemers die aan de vroegere voorwaarden voldeden, is een overgangperiode voorzien.

Tot eind 2017 blijft het brugpensioen mogelijk op 60 jaar in sectoren en bedrijven die daarvoor al een cao hadden.

In ondernemingen in moeilijkheden en in herstructurering blijft het brugpensioen mogelijk vanaf 55 jaar.

Landingsbanen

Blijven mogelijk met een uitkering vanaf 55 jaar (i.p.v. 60) voor zware beroepen, nachtarbeid, in de bouw, na een loopbaan van 35 jaar, in ondernemingen in moeilijkheden of in herstructurering.

Tweejaarlijkse kader-cao's

Bepaalde cao's en akkoorden over de besteding van een percentage van de loonmassa aan doelgerichte maatregelen (opleiding, tewerkstelling van doelgroepen, mobiliteit ...) werden verlengd.

Welvaartsenveloppe

Alle minima en forfaits van sociale uitkeringen (pensioenen, ziekte, werkloosheid, beroepsziekten en arbeidsongevallen) worden op 1 september 2015 met 2% verhoogd.

En in alle sectoren, behalve voor de pensioenen, worden de berekeningsplafonds met 1,25% opgetrokken.

3. Wat willen wij nog zien verdwijnen?

De **indexsprong**. Door deze ingreep hebben werknemers en mensen die van een uitkering leven minder koopkracht.

De **actieve beschikbaarheid** voor alle SWT'ers (zowel bruggepensioneerden jonger dan 60 jaar als de nieuwe gevallen) en oudere werklozen. Een absurde maatregel en een belediging voor alle werknemers!

De **afschaffing van de anciënniteitstoeslag** voor oudere werklozen. Daardoor komen mensen die deze toeslag ontvingen, in een financieel zwakkere positie.

De **afschaffing van de inschakelingsuitkeringen** voor jongeren ouder dan 25 jaar en de strengere toegangsvoorwaarden voor jongeren onder de 21. Zolang er maar één werkaanbieding is voor honderden werkzoekenden, zullen jongeren niet aan de bak komen!

De **halvering van de aanvullende uitkering** voor deeltijdse werknemers (IGU). Hierdoor lopen deze werknemers, voor de overgrote meerderheid vrouwen, het risico onder de armoedegrens terecht te komen.

De **verlaging van de uitkering** in geval van tijdelijke werkloosheid. Absurd en beledigend voor werknemers!

De voortdurende **aanvallen op de openbare diensten** en de statuten van hun werknemers, meer bepaald wat betreft pensioenen en eindeloopbaan. Die besparingen zijn nefast voor de tewerkstelling, de kwaliteit en de toegankelijkheid van de openbare diensten. En dus ook voor de koopkracht van de burgers!

De **pensioenhervorming** zoals voorzien in het regeerakkoord. Of het nu gaat om de optrekking van de pensioenleeftijd tot 67 jaar of de invoering van een puntenpensioen... Die hervorming heeft maar één doel: de pensioenen in de privé en in de openbare sector verlagen. En dat terwijl de Belgische pensioenen al onder het Europese gemiddelde liggen en tal van gepensioneerden onder de armoededrempel zitten...

Dit lijstje is bijlange niet volledig en omvat slechts een greep uit de vele regeringsmaatregelen die de werknemers, de mensen met een uitkering en de gezinnen rechtstreeks én hard treffen. Veel te veel om ze allemaal op te sommen. Maar in onze strijd vergeten we geen enkele!

ABVV
Samen sterk

ABVV | www.abvv.be

Volledige of gedeeltelijke overname of reproductie van de tekst uit deze folder mag alleen met duidelijke bronvermelding.
Verantwoordelijke uitgever: Rudy De Leeuw © maart 2015

HET ABVV GEEFT NIET OP DE STRIJD GAAT DOOR

